

at gjøre opmærksom paa, at Brugen af Mais til Svinesedning er en af Grundene til, at Priserne paa denne Vare synke, idet Kjøbmændene paa det Bestemteste frabede sig saavidt muligt, at dette Foderstof benyttes til denne Produktion. Det er Noget, der jævnlig advares mod, at formindste Værdien af denne Vare i det Hele ved delvis at producere den gennem Mais. Jeg fastholder min Mening med Hensyn til Majs, at en Told paa Mais, der vil, om ikke absolut udelukke, saa dog vanskeliggjøre dens Benyttelse, vil skaffe Afsetning for et tilsvarende Kvantum dansk Korn, en Afsetning, som vi trænge til, og efter min Mening efterhaanden mere ville komme til at trænge til. Naar det er indvendt af den ærede Taler, der næstsidst havde Ordet (Juel), at Tolden er sat for lavt, vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at naar man regner, at en Tønde Rarrum, indmækket med 50 Pfd. Mais, frembringer 3 Potter Brændevin mere, end naar den indmækkes med Korn, er Bindingen for Brændvinsbrænderen selvfølgelig Afgiften af 3 Potter Brændevin, det vil sige 24 Ore; men 24 Ores Binding paa 50 Pund svarer til 48 Ore paa 100 Pund, og naar Tolden er foreslaaet til 75 Ore, skulde man antage, at den Binding, Brændvinsbrænderen nu har ved at bruge Mais i Stedet for Bgg, ikke kan bevæge ham til at vedblive at bruge Malt, naar Tolden paa Malt bliver sat til 75 Ore. Skulde det imidlertid vise sig at være for lavt, skal jeg meget gjerne gaa højere endnu.

En æret Taler fra Randers Amt (Bluhme) bemærkede blandt Andet i Gaar, at der kunde gjøres Meget til Forbed for Landbruget ved at lette Indførselen af Kreaturer og Fedevarer. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, og der vil heller ikke savnes en Antydning fra min Side ved Fremsettelsen af Lovforslaget af, at det er mig meget velbekjendt. Jeg sagde, at der er gjort Meget for Landbruget ved at lette Kommunikationerne i Landet, og at der er bragt meget store Offre, men at der selvfølgelig kan gjøres Mere. Naar jeg imidlertid ikke gaar nærmere ind paa dette Emne, saa er det dels, fordi det ligger udenfor selve Lovforslaget, men end mere, fordi det egentlig ligger under en anden Ministers Resjort end mig, og endelig, fordi det i det Væsentlige kan gjøres, uden at der behøves Lovforslag. Jeg skal altsaa erkjende, at det ærede Medlem har Ret i, at der ad den Vej kan gjøres Meget, men uden at udtale mig nærmere derom. — Et andet Medlem gik endnu videre i sin Interesse for at begunstige Vareudførselen, idet han udtalte, at han for sit Vedkommende ikke kunde have

Noget imod, at man kom til en ligefrem Udførselspræmie. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil faae ret Mange med sig paa den Vej, og det forekommer mig ogsaa, at naar man kun faster et flggtigt Blik paa de Cifre, som angive Tallet for, hvor stor vor Udførsel er af disse Varer, vil det ærede Medlem komme til det Resultat, at enten maa en Udførselspræmie blive saa lille, at den dog ikke kunde have nogen gennemgribende Betydning, eller ogsaa maatte man finde sig i meget store Offre fra Statskassens Side til Brug herfor. Vi udføre jo om Aaret, om jeg ikke huller feil, Noget som omtrent 100,000 Stykker Kreaturer. Ved den Udførsel, som maatte er den bethdeligste, den over Esbjerg til England, tror jeg, at det i Gaar blev angivet, at Udgiften omtrent er 2 Pstr. for et Kreatur. Dersom man nu tænkte sig Udførselen over Esbjerg af alle de 100,000 Stykker, vilde det udgjøre et Beløb af 200,000 Pstr., altsaa 3,600,000 Kr. Det vil ses, at selv en moderat Procentformindkelse deri allerede repræsenterer et meget stort Tal af Kroner, der skulde udbetales i Udførselspræmie. Gaa vi til en anden Udførselsvare, Svin, tror jeg ikke at hulle feil, naar jeg siger, at vor Udførsel deraf er mellem 300,000 og 350,000 Stk. om Aaret. Anbring blot en lille Udførselspræmie paa hvert Stykke af disse, hvilke store Cifre komme vi saa ikke til? — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte i alt Fald som en Tanke, at man vilde kunne sætte den spanske Handelstraktats Gjennemførelse i Forbindelse med dette Lovforslag. Ja, det skulde glæde mig overordentlig, om dette Lovforslag skulde have en saadan Eftyrke i sig, at det kunde have trukket den spanske Handelstraktat med sig gennem Thinget, men jeg kan egentlig ikke skjønne, at den Modtagelse, det har faaet her i Thinget, nu har stadfæstet en saadan Formening. Det samme ærede Medlem udtalte ogsaa, at man i Stedet for at foreslaa Kultolden ophævet kunde have foreslaaet Skibsafgiften ophævet. Ja, jeg indrømmer, at der var en Mulighed derfor, men det forekommer mig, at Kultoldens Ophævelse i et ganske andet Maal vilde komme alle Samfundsklasser i Landet til Gode, ogsaa de mindre heldig stillede, end Ophævelsen af Skibsafgiften. Dertil kommer, at man ikke saa godt kan tænke sig en midlertidig Ophævelse af Skibsafgiften, det vil i alt Fald efter min Mening kun kunne ske for et Aar. Var den midlertidig ophævet for 4 Aar, tror jeg nok, man let kan blive enig om, at man ikke vel kunde gjenindsføre den. Hvad endelig angaar det ærede Med-